

Drecera del Coll del Bosc

Els Hostalets de Pierola

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: C. de l'Església
Emplaçament A l'actual nucli urbà dels Hostalets de Pierola.
Alçada: 364 m

Coordenades:

Latitud: 41.53471
Longitud: 1.76939
UTM Est (X): 397344
UTM Nord (Y): 4598849

Classificació

Número de fitxa 08162 - 67
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament dels Hostalets de Pierola.
Fitxes associades:

[Cal Carboner](#)

[Cal Sala](#)

[Camí Romeu a Montserrat](#)

[Sant Pere dels Hostalets de Pierola](#)

Autoria de la fitxa Natàlia Salazar Ortiz/Jordina Sales Carbonell

Data de registre de la fitxa: dv., 10/07/2009 - 02:00

Descripció

El carrer de l'Església era conegut abans del segle XVIII amb el nom de "Drecera del coll del Bosc", ja que en realitat constituïa una drecera de l'antic camí ral que comunicava Barcelona i Igualada i que permetia evitar el Congost de Capellades. La configuració urbana posterior dels Hostalets de Pierola va provocar aquest canvi de denominació cap a Carrer de l'Església.

Observacions:

Actualment és el carrer de l'Església.

Història

El Camí Ral que anava de Barcelona a Saragossa passant per Lleida apareix als documents a partir de l'Edat Mitjana, tot i que els camins medievals en general, i aquest cas en particular, seguien la xarxa de vies establerta ja en època romana. Al segle XII, l'usatge "Camini et Stratae" establí que els camins públics eren de la potestat del rei. Ja a partir del segle XIII les constitucions donades a les corts per Pere II (1283), Alfons II (1289) i Jaume II (1299) asseguraven el lliure pas i el comerç pels camins que estaven sota la jurisdicció reial. El tràfic entre Barcelona i Lleida, un dels principals enclaus de comunicacions de tota la Corona Catalanoaragonesa durant la Baixa Edat Mitjana (segles XIV-XV), es canalitzava pel camí ral de Saragossa i per dues rutes alternatives: la primera remuntava el riu Llobregat fins a Manresa, travessava la Serralada Prelitoral per la Segarra, enfilava cap a Cervera i Tàrraga, i assolía Lleida per la plana de l'Urgell; la segona sortia del Barcelonès per l'eix del Llobregat, del qual seguia només un tram de 30 Km, entrava a la vall del riu Anoia per Martorell, passava per Igualada, travessava la Serralada Prelitoral pel Coll de la Penedella i s'unia, a Cervera, a la ruta anterior. Ambdues rutes van ser utilitzades bàsicament pel trànsit de mercaderies, pels correus ràpids i pel monarca en els seus desplaçaments urgents. El Camí Ral Barcelona-Saragossa era un camí de titularitat reial, molt segur, donat que les persones i mercaderies que hi circulaven estaven sota la protecció directa del monarca, qui exigia, a canvi, nombrosos impostos de pas. Ja en època moderna, la construcció de la carretera N-II es projectà cap a l'any 1761, durant el regnat de Carles III, seguint el traçat d'aquest camí ral amb alguna variació. Fou el cas del tram entre Martorell i Abrera, el qual substituï en importància al de Martorell a Igualada, que passava per Masquefa, els Hostalets de Pierola, Piera i Capellades. Abans de segle XVIII, el tram del pas per l'actual nucli dels Hostalets de Pierola era conegut amb el nom de "Drecera del coll del Bosc"; la configuració urbana que es definí posteriorment va convertir la drecera en un autèntic carrer, que a partir de mitjan segle XIX amb l'edificació de la capella va passar a dir-se Carrer de la Capella, primer, i de l'Església, després, nom que conserva actualment.

Bibliografia

TÉRMENS SAMSÓ, Josep; VALLS JUNYENT, Francesc (1990): "Pierola", Història de l'Anoia, vol. II, Manresa, p. 133.

